

ของฝากจากแม่..... ถึงลูกๆ

ลูกๆจงฟังให้ดี.... คนโบราณสอนไว้ว่า พ่อแม่เด็กเดือนหนึ่งต้องคุณภาพ ต้องรับฟัง ต้องยอมรับด้วยความจำนนและเหตุผลในตน คนโบราณได้สร้างความคิดให้กับลูก สร้างความถูกต้องให้กับหลาน ลงทุนสร้างความคิดทนต่อความลำบากได้ทุกประการ ผิดกับคนสมัยนี้ สร้างความชั่วไว้ในใจ กินสบาย นอนสบาย นอนตื่นสาย หน่ายหากิน หมีเงินน้อย นั่งคอยวาสนาให้มาหาเอง ไม่เหมือนคนโบราณ ที่เขาต้องวิ่งไปหาหาสนา คือ ทำมือสอง เท้าสอง สมองหนึ่ง เป็นที่พึ่ง อย่าเถียงพ่อแม่ ไม่เถียงครูบาอาจารย์ไม่เถียงผู้ใหญ่ ต้องคุณภาพหนึ่งไว้ด้วยความเคารพถึงท่านจะผิดถูกประการใด ท่านเป็นผู้ใหญ่ รู้กาลเวลากว่าเรา บอกว่าเราเป็นเด็กเกิดมาภายหลังเราว่าท่านพูดไม่ถูกสำหรับเรา แต่ถูกสำหรับท่านนะ พ่อแม่เกิดมาก่อน อย่าเถียง เป็นบาป

ผู้เสียสละอย่างยิ่งใหญ่

เมื่อลูกใหญ่ วัยฉว้น ควรศึกษา	แม่ก็พา ลูกรัก ไปฝากให้
จะเสียทุน หนุณค่า วิชาไป ถ้ามีให้ แล้วไม่ขัด เป็นสัจย์จริง	
ถึงไม่มี บางที ก็สู้เขา	จะหนักเบา ยอมลูก ไปทุกสิ่ง
ผู้ตรากตรำ ทำการ งานจริงจัง	เพื่อแลกสิ่ง ทรัพย์ได้ มาให้เรา
เมื่อลูกเสร็จ การศึกษา วิชาเชี่ยวชาญ	แม่คนเดียว ดีใจ ใครจะเท่า
พอลูกหา ทรัพย์ได้ ใจท่านเบา	เพราะท่านเฝ้า ปลุกฝัง หวังให้ดี

จากใจ...ครูที่ปรึกษา

ให้ของขวัญวันแม่นับแต่นี้
โดยทำดีต่อแม่ก่อนแก่เฒ่า
ให้ท่านได้ประจักษ์รักของเรา
ดีกว่าเฝ้าทำบุญให้เมื่อวาชนม์